

ИЗВЕСТИЯ
НА
ВАРНЕНСКОТО АРХЕОЛОГИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО
В ГР. СТАЛИН

КНИГА VIII

BULLETIN
DE LA SOCIETE ARCHEOLOGIQUE A VARNA

TOME VIII

Археологически вести

Сергей Покровский

На 18 юли 1950 г. при нещастен случай Народният музей в гр. Сталин се лиши от един ценен научен работник в областта на археологията.

Сергей Иванов Покровский, роден в 1888 г. в гр. Калинин, СССР, дойде в България през 1920 г. Още като студент в Московския университет и учител в Тифлиската гимназия Покровский е вземал участие в редица археологически проучвания в Ю. Русия. С идването си в България той бе назначен за учител в I Софийска мъжка гимназия и командирован на работа в Софийския народен археологически музей, където работи до 1933 г. След прекъсване от три години, през което време е бил учител в руската гимназия в София, Покровский бива назначен за асистент в Софийския археологически музей в София и командирован на работа в Археологическия музей в гр. Сталин, гдето го и свари преждевременния му край като уредник на средновековния отдел.

През цялата своя дългогодишна археологическа дейност Покровский е участвувал в почти всички по-големи археологически проучвания у нас. Той участвува в разкопките в църквата Св. София в гр. София, в проучванията на откритите останки от архитектурни строежи в старата Сердика, на „Червената църква“ в Перущица, във Белово, Стара Загора, Мадара и на много други места. Напоследък, освен в предприетите от Народния музей в гр. Сталин проучвания, Покровский взе дейно участие и в организираните от Археологическия институт в София археологически разкопки в Плиска, Месемврия и Кадъкьой.

Навсякъде Покровский се е проявявал като съвестен, внимателен и опитен работник. Голяма част от плановете, чертежите и скиците в тези проучвания са работени от него. Като добър чертежник той участвува дейно в работата на покойния архитект Рашенов — Месемврийските църкви, а с чертежи, бележки и наблюдения — в публикацията на архитект С. Бобчев — Сердика.

Отделно С. Покровский е публикувал следните работи:

1. Новооткрытая мозаика в базиликѣ Св. Софія города Софіи, *Seminarium Kondakovianum*, V, Praha, 1932.

2. Памяти Александра Андреевича Спицина, п. т.

3. В дирите на тюрко-българското минало БИБ, год. V, т. I, стр. 210 — 215.

4. Из сбирките на Варн. археологически музей — сп. „Завети“ III, 1937 г. — Варна.

5) Разкопки при „Римската кула“ във Варна, ИАН XIV, 1940/42, стр. 222 — 227.

6) Разкопки на „Карзач теке“ при Варна, п. т. стр. 249 — 252.

7) Християнска базилика до устието на Камчия, п. т. стр. 252 — 255.

8) Археологически проучвания на църковните старини в Несебър в миналото и предстоящи задачи.

Разкопки и проучвания, Нар. музей — София, т. IV, стр. 345 — 255. М. Мирчев

Антични паметници от гр. Сталин и Сталинско

1. През 1949 г. при копане на кладенец в един частен двор в задния край на с. Река Девня, Сталинско, включен в очертаванията на крепостната стена на Марцианопол, на дълбочина от 2 м е била изкопана една глава от статуя на брадат мъж, от варозик, с размери: вис 0.225 м, шир. 0.17 м, и деб. 0.155 м. Инв. № II 798, фиг. 166.

Фиг. 166. Глава от статуя на мъж от с. Река Девня
Fig. 166. Kalksteinkopf aus Reka Dewna